k potravinám) jsou v některých zemích stále příčinou válek.

Podobně jako zbrojení, tak i hlad je otázka České republiky, jenom v Brně je mezi jedním až dvěma tisíci bezdomovců. Jak je tomu v Olomouci nevíme, ale očekáváme, že je v řádu desítek až stovek.

V kterých městech ČR funguje FNB?

Jednotlivé buňky FNB nemají centrální vedení nebo organizaci, takže je velmi složité mít přehled o všech skupinách působících v České republice. Nejedná se totiž o organizaci, ale spíše o hnutí, které spojuje jednotná myšlenka. Navíc postupem času jednotlivé buňky vznikají a zanikají podle setrvačnosti aktivistů, kteří se v nich angažují.

Víme o tom, že se aktuálně vaří v Praze, Brně, Hradci Králové, Zlíně, Karlových Varech, Jihlavě a samozřejmě v Olomouci. V dalších městech, kde podobné aktivity vznikly, jako je Plzeň, České Budějovice, Kolín, Ostrava, Pardubice a Česká Třebová, skupiny buď zanikly, nebo o nich nemáme dostatek informací. V jednotlivých městech se rozdává jídlo s pravidelností jednou týdně nebo jednou za dva týdny. V Praze a Brně bylo několik skupinek, takže se při vaření střídaly a mohou zajistit vaření a rozdávání jídla častěji než v menších městech. U nás v Olomouci vaříme jednou za dva týdny.

Proč jste se rozhodli vy takto pomáhat – jsou důvody spíše ekologické, politické nebo sociální? Nebo všechny?

Motivace aktivistů a aktivistek jsou různé a každý má asi vlastní důvody. Obecně jsou v několika rovinách a zahrnují jak politické ve smyslu antikapitalismu a sociální (pomoci potřebným), tak i ekologické - využitím jídla, které by přišlo nazmar. Osobně to chápeme jako projev solidarity. Máme prostředky na to, abychom uvařili a distribuovali lidem jídlo, které by skončilo jinak na skládce. Celý kámen úrazu vnímáme v kapitalistickém distribučním řetězci, kdy si nejvíce peněz vydělává obchodník a stát.

Zatímco jedni mají plné lednice jídla, které častokrát končí v popelnici, jiní nemají - jak se říká - co do huby. Ceny potravin, ostatně jako všeho, jsou neuvěřitelně přemrštěné a najdou se takoví lidé, kteří na to prostě nemají, nebo jednoduše nejsou ochotni platit. Osobně s pár dalšími přáteli chodíme do kontejnerů za supermarkety na jídlo pro svou osobní potřebu a častokrát je tam tolik potravin, že je škoda jej nevyužít a neuvařit jídlo i pro další lidi. Pro nás osobně nemá FNB smysl politické, náboženské či jiné propagace. Problém distribuce potravin je jen jeden z mnoha problémů kapitalismu, proto kritizujeme kapitalistickou společnost od samého základu.

Kolik času vám jedna taková „session“ zabere i včetně získání jídla, přípravy, rozdávání...?

Zeleninu sháníme den předem, sváží me, čistíme a třídíme. V den vaření se dokupují už jen drobnosti jako je chleba, sója, koření nebo chybějící ingredience. Pak vše nanosíme do kuchyně. Samotné vaření a příprava zbylé zeleniny na zamrazeni pak zabere tak hodinu nebo dvě a rozdávání zhruba tak hodinu. Kdyby se to sečetlo, tak vaření a rozdávání zabere dvě až tři hodiny a tři hodiny sháňka surovin.

(pokračování v dalším čísle)

Válečná propaganda v Olomouci

Ekologická a sociální témata dokázala skrz tlak spotřebitelů snížit zisky některých nadnárodních korporací, které se podílely na porušování lidských práv v zahraničí nebo na devastaci životního prostředí. Většina korporací si ovšem spočítala, že mnohem jednodušší bude investovat do vlastní image ekologicky a sociálně příznivé firmy a škodlivou činnost nadále provozovat. Vždyť to je také velmi často způsob, jak vůbec nějakého zisku dosáhnout. Takto vznikl greenwashing, do kterého se zapojily již snad všechny nadnárodní korporace, takže si můžeme koupit třeba "zelené letenky". Tento jev můžeme považovat za obdobu něčeho mnohem staršího - válečné propagandy, kterou bychom mohli obdobně nazvat "peacewashing". A právě tento "peacewashing" dorazil i na olomoucké Horní náměstí.

Během druhého květnového týdne loňského roku byly před olomouckou radnicí u Arionovy kašny vystaveny fotografie dvou vojáků z válečné mise v Afghánistánu. Vše pod patronátem Ministerstva obrany České republiky. Na snímkách si mohli lidé přečíst a podívat se, jak vojáci pomáhají místním obyvatelům. Jak napsal Olomoucký deník, to bylo také hlavním cílem výstavy: "Cílem autorů,..., nebylo prvoplánově zachytit hrůzy války, ale spíše představit Afghánistán jako zemi, kde lidé i navzdory bojům žijí normálním životem a kde cílem vojáků je především pomáhat, ne ničit." Navíc byla výstava symbolicky spojena s oslavou 65. výročí konce druhé světové války. Na první pohled se může zdát, že přeprava materiálů, polní nemocnice nebo třeba pyrotechnické práce jsou užitečné a zachraňují životy lidí.

Podle mého názoru je pravý opak pravdou a nic na tom nemohou změnit ani líbivé obrázky vojenské techniky a pomáhajících vojáků. Jedná se jen o selektivní vybírání faktů a tvorba falešného obrazu války. Jistě by se Armáda České republiky nereprezentovala realitu: mrtvé civilisty, letící rakety na české vojáky, zničená města nebo válečné invalidy. Kdybychom se na válku v Afghánistánu podívali jako na celek a ne jenom na určité výseky, jako jsou vojenské nemocnice nebo vyhledávání a likvidace nevybuchlých min, tak uvidíme lidi a zemi, kteří jsou již osm let postiženi válkou, do níž se zapojila i Česká republika. Bez války by totiž nebyla potřeba žádná vojenská nemocnice, ani likvidace min, poskytují totiž nezbytné zázemí a podporu pro útočné jednotky. A právě role české armády je pomáhat a finančně ulehčit vedení celé války.

V dnešní uspěchané a specializované době s významnou dělbou práce nemáme čas zajímat se o všechny problémy podrobně a komplexně. Proto když se lidé po cestě z práce zastavili na Horním náměstí, mohly se jim obrázky z Afghánistánu zdát skutečným obrazem. Ovšem hrůzy války jsou realitou více, než pouhé selektivní výseky reality. Výstava následovně putovala po dalších městech. Lidé v Olomouci budou možná spokojeni, že peníze z jejich daní pomáhají lidem v Afghánistánu, ale mě rozhodně neodpověděla na otázku, zda byla válka skutečně prospěšná pro běžné lidi. Přijímat podobné výstavy nekriticky znamená stát se ovčím stádem.

RECEPTÁŘ

- Sojový segedinský guláš
- Hrst sojových kostek či krájeného seitanu
- 500 g kysaného zelí
- Cibule
- lžíce sladké papriky
- Lžička majoránky
- Kostka bujonu
- Lžíce hladké mouky
- lžíce sušeného sojového nápoje
- Olej

Cibuli nakrájejte na kostičky a osmahněte na oleji. Přidejte kysané zelí, uvařené sojové kostky nebo seitan, sladkou papriku, majoránku a podle potřeby přilijte vodu. Vařte asi 20 minut. V hrnečku si rozmíchejte ve vodě sojový nápoj a mouku. Přilijte do guláše a nechte chvíli povařit.

Hotový segedínský guláš podávejte s chlebem či houskovým knedlíkem.

Jít k volbám je nezodpovědnost

Loni v květnu jsme tu opět měli časy předvolebních gulášů, nesplnitelných slibů a populistických hesel. Zatímco řada občanů byla ovlivněna jak zleva („dej hlas komunistům, jinak ODS brzy zlikviduje celý sociální systém“), tak zprava („musíš volit ODS, jinak se zase vrátíme před listopad“), anarchisté a anarchistky o volbách ví své. Je to divadélko, jímž si elity udržují masy v poslušnosti pomocí iluze jejich vlastní politické participace. Avšak i přesto, že volič naivně vloží svůj hlas do urny, postavení elit příliš neovlivní. Jedna strana si podle potřeb nakoupí opoziční poslance, druhá se zbarví ze zelené do modra a třetí se zařídí tak, aby to pro ni bylo co nejvýhodnější.

Co je však závažnější, je oficiální pohled na nevoliče. Tito lidé jsou označeni za nezodpovědné osoby, jimž by mělo být za „politickou neaktivitu“ odebráno morální právo na protest v případě nesouhlasu s nově vytvořenou vládou. Jaký to nevděk! Řada laiků pronáší na adresu anarchistů moralizující teze typu „Proč radši místo toho demonstrování a letáčků nezaložíte stranu…“, zatímco pravidelně volí levici, která následně zadluží stát, aby v následujícím období zvolili pravici, jenž potřebné finanční prostředky sebere středním a nižším vrstvám. A tak se volí zase levice…

Je toto odpovědnost za budoucnost společnosti, která se v rukou samozvaných elit s pochybným mandátem řítí v globalizovaném kapitalismu do náruče ekonomické krize? Nebo je odpovědnější konečně pochopit prostoduchost parlamentní demokracie a opravdu hluboce se zamyslet nad celospolečenskou alternativou? Politický nevolič dává najevo jasnou a srozumitelnou věc – že stát, kapitalismus a nadvláda člověka nad člověkem vytváří vždy společnost, jejímž výsledkem je násilí, útlak a válka, ať se již vládnoucí politická strana nazývá jakkoli.

POZVÁNKY NA AKCE:

Každý poslední čtvrtek v měsíci
Olomouc

Cyklojízda critical mass

Neblokujeme dopravu – my jsme doprava!
Start - hřiště Šmeralova, 18:00

★★★

Každá poslední středa v měsíci
Olomouc

Veganská večeře

Raut z veganských pochoutek
Galerie U mloka, 19:00

★★★

1. května 2010, 13:00
Praha

May Day 2011

Festival antifašistické akce na Císařské louce
mayday-festival.cz

★★★

1. května 2010, 10:30
Praha

Anarchistický 1. máj

Tradiční setkání na Střeleckém ostrově
www.csaf.cz

★★★

18. -21.května 2011
Brno

ProtestFest

Festival podporující aktivismus a alternativní kulturu
www.protestfest.cz

ODKAZY:

ČSAF
ČESKOSLOVENSKÁ ANARCHISTICKÁ FEDERACE

www.csaf.cz

místní skupina Olomouc
olomoucko@csaf.cz

Food not bombs
www.food-not-bombs.cz

1/2011

Olomoucký informační list
poprectenizrecyklujte@gmail.com

Rozhovor s aktivisty Food Not Bombs Olomouc

Jaké jsou původní myšlenky celosvětové iniciativy FNB?

Iniciativa FNB (v překladu Jídlo místo zbraní) byla založena v 80. letech v Bostonu a již od začátku šlo o politickou aktivitu převážně anarchistických skupin, jejichž cílem bylo poukázat na nesmyslné závody ve zbrojení na jedné straně a hladovějící lidi na straně druhé. Zatímco vláda spojených států investuje desítky miliard dolarů do výroby a vývinu nových a nových zbraní, stále hladoví několik set milionů lidí po celém světě a další miliony jich ročně hladem zemřou.

Od osmdesátých let se tento aktivismus rozšířil nejen po celých Spojených státech, ale také do Evropy, protože zbrojení není problém jenom USA, ale i České republiky, kde se zbraně vyrábějí a vyvážejí do dalších zemí. Naše vláda posílá do zemí jako Afganistan nebo Irák vojáky nebo podpůrné jednotky vojenského charakteru. Válka v Afganistanu byla jednou z příčin hladovění dalších lidí. Právě neuspokojení základních životních potřeb (kam patří i přístup

ÚVODNÍK

Tento informační list – občasník - vznikl z potřeby olomouckých antiautoritářů/ek vytvořit lokální periodikum, které by informovalo o regionálním dění z anarchistického úhlu pohledu. Redakční kolektiv tvoří členové a členky místní skupiny **Československé anarchistické federace** (ČSAF) a kolektivu **Food not bombs** (FNB), ale možnost zapojit se jak do psaní a tisku, tak i distribuce má každý, kdo s podobnými myšlenkami sympatizuje.

Myslíme si, že některé události v našem regionu stojí za komentář, protože oficiální media je často vykreslují bez potřebného kontextu, případně je naopak přehlíží. V neposlední řadě vznikl tento list proto, aby sjednotil olomouckou antiautoritářskou scénu a pomohl lépe čelit v boji proti všem formám útlaku. Neradi bychom však působili jako nějací novodobí kazatelé, chceme vyvolat zejména diskusi nad lokálními problémy. Proto uvítáme, když se nám v případě zájmu ozvete na náš kontakt uvedený v záhlaví.